

Derefter udtalte Dronningen fra balkonen:

„Min elskede fader, vor konge er død, og en stor sorg har ramt os alle. Men størst er sorgen for min moder, dronning Ingrid, mod hende rettes alle varme tanker.

Den gerning, som i næsten 25 år var min faders, er nu lagt på mine skuldre, og jeg beder Gud hjælpe mig og give mig styrke til at løfte den tunge arv. Den kærlighed og trofasthed, som det danske folk i alle disse år har vist min fader, blev selve grundlaget for hans kongegerning.

Måtte den tillid, der vistest min fader, også blive mig til del, det beder jeg om; det er den støtte, som vil gøre det muligt for mig at udføre mit hverv som Danmarks dronning.

Det skal være mit livs mål, og deri vil jeg lægge al min flid og min kraft.

— Dertil hjælpe mig Gud.

Guds hjælp,
folkets kærlighed,
Danmarks styrke.“

Derefter hyldedes Dronningen og Prins Henrik af befolkningen.

Kl. 16,00 holdtes møde i folketinget, hvis mødesal var udsmykket med hvide blomster.

Formanden udtalte mindeord om den afdøde konge (se årbogens første sider). Medlemmerne påhørte stående formandens mindetale.

Statsministeren bragte følgende budskab fra Dronningen til folketinget:

„Vi, Margrethe den Anden af Guds Nåde Danmarks Dronning,

bringer hermed til folketingets kundskab, at Vor kære fader, Kong Frederik den Niende, er død den 14. januar 1972.

Kong Frederik den Niende havde i hele sin regeringstid alene Danmarks vel som sit mål og satte alle sine kræfter ind i en trofast og pligtopfyldende indsats herfor. Kongen vandt ved sin gerning og hele sin færd tillid, respekt og hengivenhed.

Idet Vi nu i overensstemmelse med Danmarks Riges Grund-